BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLARI BİRLEŞİN!

İşçi Köylü Kurtuluşu

TKP/ML MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI Ocak 1999 Özel Sayı:18

İŞTE GENCECİK BAŞLAR, BU YOLA CAN KOYDULAR! ONLARIN BIRAKTIĞI BAYRAĞI YÜKSELTMEMİZE SEN DE OMUZ VER!

İnsan ne için yaşar? Yaşamın anlamı nedir? İnsanı insan yapan, ya da insanı insanlıktan çıkaran değerler nelerdir?

İnsan yaşamında bu soruları kendisine sürekli sormalıdır. Her ne kadar doğumumuz bizim bilinçli tercihimiz olmasa da, yaşamımız bizim bilinçli müdahalelerimiz sonucu şekillenir. Yaşamımıza yön vermek, ne için yaşayacağımızı belirlemek bize bağlıdır.

İlkel toplumlardan bu yana insanlıkta birçok değişim yaşanmıştır. İnsanın insanı sömürmesi, önce küçük çatışmalarla başlarken, daha sonra bilinçli bir gelişim seyri izlemiş ve nihayetinde de sömürüye dayanan sistemler kurulmuştur. Ve bugün sömürüye dayalı sistemler kuran insanlarla, asırlar öncesinde sadece bir takım ihtiyaçları için bilinçsizce birbirine düşen insanlar arasındaki fark apaçıktır. Artık, teknoloji, bilim yani her şey sömürü sistemini kuranların, sömürüyü daha da arttırmak için emirlerine amadedir. Ve bugün sömürünün vardığı boyut, sömürüyü arttırmak için zulmetmeye, sömürüye karşı koyanlara işkenceler yapmaya, sömürüye karşı koyanları yok etmeye varmıştır.

Yani asırlardır gelişen insanlığın, medenileşen insanlığın bir kısmı, ilkel toplumlardaki insanlardan daha bilinçli olmasına rağmen, bu bilincini insanlaşma mücadelesine değil, aksine bu mücadeleyi verenlere karşı seferber etmektedir. Ve bu insanların sergiledikleri davranışlar, sürdürmek istedikleri düzen, insanlığın, onurlu yaşamın değil, adeta hayvanlaşmanın, onursuzlaşmanın yaygınlaştırılmaya çalışıldığı bir düzendir.

Ve bugün ne için yaşıyoruz sorusuna birçok insan, "karnımı doyurmak için, üstüme başıma giyecek almak için, çocuğumu büyütmek için" cevabını verme durumuna getirilmiştir. Birçok insan için bunun ötesi yoktur. Birçok insan için emeğinin sömürülmesinin, istediği yiyeceği dahi alamayacak kadar aciz duruma getirilmesinin, çocuğunu okula dahi zar zor gönderebilmesinin, yani insanlaşmak için eğitilip, kişiliğinin zenginleştirilmesi bir yana, sadece emeğini satan bir köle haline getirilmesinin ne derece insanlık onurunun ayaklar altına alındığı tali plana getirilmiştir. Egemen sınıflar ve onların sürdürmekte olduğu düzen bunu istemektedir. İnsanların, her açıdan gelişkinleşmesini değil, aksine onurunu dahi satacak düzeyde insanlıktan uzaklaşmasını reva görmektedir. Çünkü, kendisinin yaşamı buna bağlıdır.

Sömürü sistemi kurulduğundan beri, bu sömürüye karşı gelenler olmuştur. Her karşı

koyuş, yanısıra bedelleri de istemiştir. Ve tarih sadece ülkemizde değil, birçok ülkede, bu onurlu insanların katledilmelerine tanık olmuştur. Ancak tüm bu mücadeleler boşa gitmemiştir. Kimi ülke-lerde devrimler gerçekleştirilmiş, kimi ülkelerde -bizim ülkemizde de- devrimler gerçekleştirilemese de, devrim şehitlerinden alınan miras, onların hedeflerine ulaşmak için savaş verenleri, onların mücadele geçmişlerini, toprağın derinliklerine gömmek yerine, devrimin birer yapı taşı haline getirenleri yeşertmiştir. **Toprağa düşen her tohum, yeşeren yüzlerce militanı da doğurmuştur.**

İşte Partimiz **TKP/ML** de kendinden öncekilerle, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini rehber edinerek, 1972 yılında kurulmuş, o günden bu yana, halkı sömürmenin yanısıra, halka kendi yoz kültürlerini aşılamaya çalışanlara, onur-suzluğu büyütmeye çalışanlara karşı mücadelesini sürdürmüştür/sürdürmektedir. "Ve ne için yaşıyorum" sorusuna, "sömürüyü yok etmek için, onurlu yaşamı getirmek için, dünyaya gelen yeni bedenlerin insanlık onurunun çiğnenmediği bir ortamda büyümeleri için, çocukların sömürüsüz bir dünyada büyüyebilmesi için, düşüncelerin zorla bastırılmadığı bir düzenin kurulması için..." yanıtını veren birçok önder, kadro ve militanın kanıyla adını tarihe kazımaya başlamıştır. **Yaşamını insanlığın kurtuluşuna adamakla anlamlandıran bir çok neferin kanıyla adımız tarihe kazınmaktadır.**

Partimiz TKP/ML bugüne kadar, İBRAHİM KAYPAKKAYA, SÜLEYMAN CİHAN, KAZIM ÇELİK VE MEHMET DEMİRDAĞ olmak üzere 4 Genel Sekreterini verdiği politik iktidar mücadelesi içerisinde şehit vermiş, onlarca kadro ve militanı da bu şehitler kervanına katılmıştır. Ve OCAK ayının son haftası, Partimiz ve devrim, tarihlerinde yoğun şehit verişlere tanık olduğu için, "Parti Ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası" olarak belirlenmiştir. Ve bu hafta da yoğunluklu olmak üzere, tarihimiz onları anmamıza, intikamlarını almamıza, dostların ve düşmanların karşısında bayrağımızı yükseltmemize tanık olmuştur, olmaya devam edecektir.

Gerek Faşist Türkiye Cumhuriyeti devleti, gerekse bütün sömürüye dayanarak varlıklarını sürdüren devletler, bugün ezilen halklara, kendilerine karşı savaşmalarının anlamsız olduğunu, kendilerinin çok güçlü olduğunu, bu gücü alt etmenin mümkün olmadığını yaymaya çalışmaktalar. Köleliğimizin devam etmesini istemekteler. Onursuz bir yaşamı kabul etmemizi, karın tokluğundan başka bir yaşam tarzı için mücadele etmememizi istemekteler. Ve bu yüzdendir ki devrimci hareketleri "halk düşmanı", devrim mücadelesinde şehit düşenleriyse, "anlamsız bir dava uğruna boşa yaşamlarını kaybedenler" olarak göstermeye çalışmaktalar. Halkı baskılarla, işkencelerle korkutmaya, sindirmeye, devrimcilerle tanışmalarını, devrimcilere destek vermelerini, devrimci-lerle hareket etmelerini engellemeye çalışmaktalar.

Onurlu bir yaşam için mücadele etmeyeceksek ne için yaşıyoruz? İnsanı insan yapan değerlerden uzaklaşacaksak ne için yaşıyoruz? Sömürüldüğümüzü, köleleştiğimizi bildiğimiz halde buna karşı koymayacaksak ne için yaşıyoruz? Yaşama amacımız sadece gece gündüz çalışıp, ay başını getirip, birkaç kuruş kazanmak ve bununla kıt kanaat geçinmekle sınırlı kalacaksa, nasıl onurlu yaşayacağız? Bunca haksızlığa göz

yumarak, kişiliksizleştirilerek nasıl onurlu yaşanır? Onurlu bir yaşam sürmeyeceksek yaşamımızın anlamı nedir?

Açıktır ki, sömürüye karşı gelinmeden, bunca haksızlığa göz yumularak, bir avuç sömürücünün bizi, çocuklarımızı, iliğine kadar sömürerek yaşadığını bile bile, bunlara karşı ses çıkarmadan yaşamak onursuz bir yaşamı kabul etmektir. Ve bu yaşamın kabul edilmesinin sebebi, bize sahte bir biçimde vaadedilen geleceğe kısmen de olsa umut bağlayabilmemizdir. Bu yaşamın kabul edilmesinin sebebi, mücadele ettiğimiz takdirde, baskı göreceğimizden korkulmasıdır. **Bunun sebebi, sınırlı bir yaşamı, sınırsız, ancak güzel geleceği kurmanın tek yolu olan devrim davasına adamayı göze alamamadır.**

Oysa gerek Partimizin şehitleri, gerekse tüm devrim şehitleri, tüm bunları ellerinin tersiyle itmeyi başarmış, çok güçlü devletlere ve onun uşaklarına, yeri geldiğinde tamamen **(devrimi yaparak)**, yeri geldiğinde bazı cephelerde **(işkencehanelerde direnerek, dağlarda sınırlı bir güçle düşmana onlarca kayıp verdirerek)** diz çöktürmeyi başarmışlardır/başarmaktadırlar. O halde yapılması gereken onurlu bir yaşam için mücadele eden devrimcilerden-komünistlerden uzaklaşmak değil, onları sahiplenmek, can bedeli savaştıkları davayı sahiplenmektir. Er-geç kazanacağımızdan şüphe etmeden can bedeli verilen bu savaşın bir parçasını da kendimizin oluşturabilmesidir.

Ocak ayı içerisinde, insanlık onurunu, yani doğrularını, ucunda ölüm dahi olsa ısrarla savunan ve yaşamını bu davada sonlayarak ölümsüzleşen şehitlerimizi daha yoğun bir şekilde anacağız. Eğer çocuklarınıza daha güzel bir gelecek istiyorsanız, eğer çocuklarınızın insanlaşmasını istiyorsanız, eğer sömürünün boyutunu görüp, köleleşmeye karşı çıkıyorsanız ve köleliğin kalkmasını istiyorsanız ve eğer bu davaya can koyanlara saygı duyuyorsanız;

Onların Bayrağını Bizimle Beraber Yükseltmeye Siz de Katılın!

Onları Bizlerle Beraber Anmaya Siz de Katılın!

Onların Bıraktığı Bayrağın Sömürücüler Tarafından Çiğnenmemesi İçin, Siz de Bu Kavgaya Omuz Verin!

Bizimle Beraber, Tohum Olup Toprağa Düşenlerin, Yeşeren Birer Militan Olması İçin, Siz de Bu kavgaya Omuz Verin!

Gücümüz Halktır, Gücümüze Güç Katın!

Yaşasın Partimiz TKP/ML, Ordumuz TİKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB!

BU BAYRAĞI TAŞIRSAM BASKI GÖRECEĞİM DİYE KORKMA! ONURSUZ BİR KÖLELİKTENSE, ONURLU BİR YAŞAMI TERCİH ET!

"Ölümün nedeni zulme karşı mücadele, halka hizmet çabası ise, ölümün biçimi silah elde toprağa düşmekse, bu ölümün 'sona erdirdiği' yaşam onurlu, insana yakışan, yaşamların en önde gelenlerindendir. Elbette yalnızca böyle bir ölüm değil, zulme karşı mücadele ve halka hizmet çabası sonucu gelen her ölüm bu niteliktedir.

Ölümün nedeni ve nasılı 'kişisel' kaygılara, çabalara ya da zulmü, sömürüyü sürdürme, büyütme kaygısına, çabasına dayanıyorsa, bu ölümlerin sona erdirdiği yaşamların insanlık için pek bir değeri yoktur, hatta bu tür 'kayıplar' insanlığın kazanımıdır."

MEHMET DEMİRDAĞ